

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Ловеч, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ИВАН ИВАНОВ
ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА

в присъствието на прокурора К. Енч. П.

като разгледа докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224300600073 по описа за 2022 година

като разгледа докладваното от съдия **СТАНЧЕВСКА ВНОХД № 73** по описа за **2022 година**, за да се произнесе, съобрази:

С присъда № 8/29.06.2021 г. по НОХД № 302 по описа за 2020 г., РС-Луковит е признал подсъдимия ВЛ. ХР. КР., с ЕГН *****, за виновен в това, че на 15.07.2020 год., около 11 .00 ч., в гр. Луковит, обл. Ловеч, на кръстовището на ул. Цар Симеон I и ул. Йордан Йовков, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № *****, собственост на Т.П. К.а, от гр. Луковит, без да притежава съответно свидетелство за управление на моторно превозно средство, в едногодишен срок от наказването му по административен ред за същото такова деяние с НП № 20-0297-000042/18.02.2020 г. на Началника на РУ Луковит, влязло в законна сила на 20.03.2020 г. и на основание чл. 343в, ал. 2 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца, което да изтърпи при първоначален общ режим.

Пред настоящата инстанция е постъпила въззивна жалба В.К., чрез адв.

М., с която моли да се отмени присъдата на първата инстанция, като вместо нея се постанови друга, с която да се признае К. за невиновен и да бъде оправдан за престъплението, за което е осъден.

Сочи, че присъдата е постановена в нарушение на закона – чл. 348, ал.1, т.1 от НПК, тъй като същият не е приложен правилно. Посочва, че видно от приложеното свидетелство за съдимост се установява, че ВЛ. ХР. КР. е реабилитиран по право. Излага, че не е извършвал престъпления от 2011 година, поради което не може да се твърди, че основание за наложената му тежка присъда са многобройните му осъждания.

Навежда аргумент, че присъдата е постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, нарушаващи правото на защита на обвиняемия, респ.подсъдимия, тъй като компетентен да разглежда делото е РС - Ч.Бряг, с оглед на факта, че на неговата територия е довършено престъплението, описано в обстоятелствената част на обвинителния. Счита, че всички действия, извършени във фазата на досъдебното производство и в съдебната фаза, са незаконосъобразни и налагат отмяна на постановената присъда.

Твърди, че присъдата е основана само на свидетелски показания, които се намират в непреодолимо противоречие, поради което подсъдимия да се признае за невиновен. Сочи, че присъдата е постановена при недопустими предположения. Посочва, че хода на съдебното следствие са представили безспорни, писмени доказателства, че същия ден и по същото време, подсъдимият е бил откаран от свидетеля Т.Ж. на преглед при личния му лекар Ц. М.а П., за което е изготвена и представена експертна писмена справка. Заема позиция, че не е възможно В.К. в един и същи ден и по едно и също време да се намира на две различни места.

Излагат, че присъдата е и явно несправедлива тъй като не отговаря на обществената опасност на деянието и дееца като такъв - чл.348, ал.1, т.3 от НПК.

В съдебно заседание представителят на ОП-Ловеч счита, че следва да се постанови решение, с което да се потвърди присъдата на първата инстанция. Приема, че не е налице допуснатото процесуално нарушение относно подсъдността и компетентността на съда, който следва да разгледа делото. Сочи, че с оглед установената фактическа обстановка, деянието е

извършено в гр. Луковит, като това фигурира и е изложено в обвинителния акт. Посочва, че съдът, който разглежда делото, следва да се съобрази с констатациите в обвинителния акт и правилно е приел, че делото му е подсъдно.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с адв. М., като поддържат жалбата. Защитата счита, че видно от обстоятелствената част на фактическата обстановка, отразена в обвинителния акт, е налице хипотезата на чл. 36, ал. 2 от НПК, според която „Когато престъплението е започнало в района на един съд, а е продължило в района на друг съд, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено“. Защитата анализира гласните доказателства и прави извод, че обвинението е недоказано и моли настоящата инстанция да го признае за невиновен и да го оправдае, тъй като не е налице управление на МПС. Като алтернативно искане, предлага да се отмени присъдата, делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, който да го изпрати на РС-Червен бряг.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата въззивна жалба, становищата на страните, събраните доказателства и като извърши служебна проверка на присъдата, намира за установено следното :

Въззивната инстанция приема, че първоинстанционния съд е допуснал съществено отстранимо процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК, довело до ограничаване правото на защита на въззивника, което е основание за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Основателен е довода на защитата, че присъдата е постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, нарушаващи правото на защита на подсъдимия, тъй като компетентен да разглежда делото е РС - Ч.Бряг, с оглед на факта, че на неговата територия е довършено престъплението, описано в обстоятелствената част на обвинителния акт. Адв. М. излага, че видно от обстоятелствената част на фактическата обстановка, отразена в обвинителния акт, е налице хипотезата на чл. 36, ал. 2 от НПК, според която „Когато престъплението е започнало в района на един съд, а е продължило в района на друг съд, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено“. Този аргумент е бил изложен и пред първата инстанция, но тя го

е оставила без уважение, като неоснователен.

Настоящата инстанция намира, че обвинителния акт не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК, тъй като е налице противоречие между обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт по отношение на мястото на извършване на престъплението. Мястото на извършване на престъплението е елемент от състава на престъплението и определя компетентния съд, който следва да разгледа делото. По този начин е налице допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на въззивника и е основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда. В обстоятелствената част на обвинителния акт е прието, че св. Й. и Ц. са проследили подсъдимия от гр. Луковит до с. Рупци, в близост до гробищния парк, където К. е слязъл от автомобила. Следователно подсъдимият е управлявал МПС от гр. Луковит до с. Рупци и в тази връзка са и показанията на св. Й. и Ц. на досъдебното производство на л. 76 и 79. Този факт е приет от прокурора и е отразен в обстоятелствената част на обвинителния акт на стр. 2. В диспозитива на обвинителния акт е посочено, че подсъдимия на посочената дата е управлявал МПС в гр. Луковит. Тази инстанция приема, че е налице е противоречие между обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт по отношение на мястото на извършване на престъплението, което винаги води до нарушаване правото на защита на подсъдимия и е основание за отмяна на присъдата и връщане на делото на съответната прокуратура за отстраняването му.

Съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 36, ал. 2 НПК и делото е подсъдно на РС-Червен бряг, а не на РС-Луковит. Съгласно чл. 36, ал. 2 от НПК „Когато престъплението е започнало в района на един съд, а е продължило в района на друг съд, делото е подсъдно на съда, в района на който престъплението е довършено“. Съгласно чл. 195, ал. 1 НПК „Досъдебното производство се провежда в района, който съответства на района на съда, компетентен да разгледа делото“. Това е налагало разследването да се проведе от РУ-Червен бряг. Съответната прокуратура на РС-Червен бряг е РП-Червен бряг. Това възражение било изложено пред първата инстанция от защитата на въззивника, но е оставено без уважение, като неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 247б, ал. 3 НПК, съдията - докладчик прекратява съдебното производство, когато намери, че делото не

му е подсъдно.

Ловешкият окръжен съд приема, че следва да се отмени присъда № 8/29.06.2021 г. по НОХД № 302 по описа за 2020 г., РС-Луковит и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснато от съда съществено отстранимо процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК, водещо до ограничаване правото на защита на въззивника.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 334, т. 1 във връзка с чл. 335, ал. 2 НПК**, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 8/29.06.2021 г. по НОХД № 302 по описа за 2020 г., РС-Луковит и връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснато от съда съществено отстранимо процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК, водещо до ограничаване правото на защита на въззивника.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____